

deň skončenia služebného pomeru, nebola mlčky predĺžená výpovedná lehota, ale bol predĺžený služebný pomer na ďalšiu neurčitú dobu, ktorý služebný pomer mohol byť ukončený len novou výpoveďou. Výpovedná lehota činila podľa § 56 bod 1 a 2 a § 31 bod 2 a) zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. šesť týždňov a mohla byť daná podľa služebnej zmluvy zo dňa 28. februára 1934 a bodu 3 § 31 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. ku koncu mesiaca, teda dňa 15. mája ku koncu júna. Je preto žalobný nárok na mzdu 900 Kč za výpovednú lehotu po práve.

Žalovaný prepustil žalobníka predčasne, nemajúc k tomu dôležitého dôvodu. — Má preto žalobník proti nemu vedľa nároku na požitky za výpovednú lehotu aj nárok na náhradu ďalšej škody (§ 37 zák. 154/1934 Sb. z. a n.). — Takou ďalšou škodou je aj ujma, ktorú žalobník utrpel tým, že predčasným zrušením služebného pomeru prišiel o dovolenú, ktorú bol by si býval mohol vziať v prípade riadnej výpovedi (§ 26 bod 6 cit. zák.). Je preto oprávnený jeho nárok na náhradu v peniazoch, ktorý sa rovná peňažitým požitkom pripadajúcim na dobu dovolenej, ktoré mu boli odvolacím súdom priznané.

Čís. 15645.

I. Svážanie obilia mlynárom od zemedelcov a rozvážanie mlynských produktov týmže pre zemedelcov (»čubarovanie«) samo o sebe nie je v rozpore s dobrými mravmi súťaže; môže však byť v takomto rozpore, keď sa deje proti záväzku, výslovne prevzatému voči iným súťažiteľom (dohodnutiu mlynárov).*)

II. Uvalením konkurzu pozbýva žalobník spôsobilosť byť stranou aj v spore podľa zákona proti nekalej súťaži, a to nielen keď ide o žalobu o odškodné, ale aj keď ide o žalobu zdržovaciu.

(Rozh. z 13. novembra 1936, Rv IV 699/34.)

Žalobník, majiteľ mlyna, domáhal sa žalobou proti žalovaným, tiež majiteľom mlyna, aby boli odsúdení 1. zdržať sa v budúcnosti vybubnovaním ponúkať zákazníkom bezplatnú dopravu ich obilia do mlyna k zomletiu a dopravu mlynských výrobkov z mlyna k nim, a toto im aj poskytovať, a ďalej 2. zaplatiť 30.000 Kč odškodné. Svoju žalobu oprel žalobník o to, že žalovaní podpísali dohodnutie mlynárov, podľa ktorého sa dohodu uzavierajúci zaviazali zdržať sa svážania obilia od zemedelcov a rozvážania mlynských produktov pre zemedelcov (čubarovania) pod pokutou 2.000 Kč, na ktorú sumu dali žalovaní aj zmenu.

Na strane žalobníka vstúpili do tohto sporu ako vedľajší intervenienti aj iní mlynári. Behom sporu bol na žalobníka uvalený konkurz a do sporu vstúpil správca konkurznej podstaty. O b a n i ž š i e s ú d :

*) Srov.: Úr. sb. 2569 (Sb. n. s. 15091).

zdržovacej žalobe vyhovely a žalobníkovi prisúdily odškodné v sume 2.000 Kč. Odvolací súd vedľajšiu intervenciu odmietol.

Najvyšší súd rekurz vedľajších intervenientov odmietol, ich žiadosti ako aj žiadosti pôvodného žalobníka o doručenie odpisu dovolacej žiadosti žalovaných resp. aj odpisu dovolacej odpovedi žalujúceho správcu konkurznej podstaty nevyhoveli a rozsudok odvolacieho súdu — nedotýkajúc sa jeho výroku o odmietnutí vedľajšej intervencie — rozviazal a uložil tomuto súdu, aby ďalej pokračoval a znova rozhodol.

D ô v o d y:

Žiadosť pôvodného žalobníka o doručenie odpisu dovolacej žiadosti žalovaných a odpisu dovolacej odpovedi žalujúceho správcu konkurznej podstaty tohoto pôvodného žalobníka bolo treba zamietnuť. O žalobách podľa zákona proti nekalej súťaži, a to nielen o žalobe o odškodné, ale ani o žalobe zdržovacej, o ktoré v súdenom prípade ide, nemožno tvrdiť, že by sa vôbec netýkali imania náležejúceho do konkurznej podstaty v smysle § 7, odst. 3 resp. § 8, odst. 1 konk. por., keďže nejde tu najmä vôbec o nejaké, tým menej osobné plnenie úpadcovo, ale naopak o plnenie jeho odporom. Uvalením konkurzu stratil teda pôvodný žalobník podľa cit. § 8 spôsobilosť byť stranou v súdenom spore a nie súc už stranou, nemôže už do tohoto sporu zasahovať a nemôže teda mať nárok ani na doručenie spomenutých spisov.

Pokiaľ sa týka dovolacej žiadosti žalovaných, je síce pravda, že t. zv. čuvarovanie — t. j. keď ponúka a keď poskytuje mlynár zákazníkovi dopravu ich obilia do mlyna k zomletiu a potom dopravu mlynských výrobkov z mlyna — s a m o o s e b e nie je v rozpore s dobrými mravmi súťaže. To dovodil Najvyšší súd už v rozhodnutí uverejnenom v Úr. sb. čís. 2569 resp. Sb. n. s. čís. 15091 a stačí preto na tieto dôvody poukázať. Má teda síce dovolacie žiadosť po tento stránke pravdu, lenže odvolací súd nevychádzal v svojom odsudzujúcom rozsudku len z onoho púheho faktu svázania a rozvázania obilia, ale — práve tak ako súd I. stolice — výslovne z toho, že žalovaní tak konali proti výslovne prevzatému záväzku. Keby to bolo pravda, nemohlo by byť pochybnosti o tom, že takéto konanie bolo by v rozpore s dobrými mravmi súťaže, nakoľko by ním žalovaní za chrbtom ostatných spolusmluvníkov, dohodou viazaných, záludne ťažili z tejto situácie.

Čís. 15646.

I. Ak erár poraďom bernej exekúcie zabavil pohľadávku, na krytie ktorej daná bola zmenka, túto zmenku však nezabavil a daňový dlžník zmenku po zabavení pohľadávky previedol na iného, možno neplatnosť tohoto prevodu (odst. 1 § 383 zák. čís. 76/1927 Sb. z. a n.) namietat' každému občianskoprávnemu nástupcovi daňového dlžníka a tomu zmenkovoprávnemu nástupcovi, ktorý vedel, že ide o kryciu zmenku a že jej prevod stal sa po zabavení pohľadávky, na krytie ktorej bola daná.